41999D0007

DECIZIA COMITETULUI EXECUTIV
din 28 aprilie 1999
privind ofițerii de legătură

[SCH/Com-ex (99) 7 Rev. 2]

COMITETUL EXECUTIV,

având în vedere articolul 132 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen,

având în vedere articolul 7 și 47 din convenția menționată anterior,

luând în considerare Declarația sa din 16 septembrie 1998 [doc. SCH/Com-ex (98) Decl. 2 Rev.],

DECIDE:

1. Prin prezenta se aprobă planul de detașare reciprocă a ofițerilor de legătură pentru acordarea de consultanță și asistență în îndeplinirea sarcinilor privind securizarea și controlul frontierelor externe [doc. SCH/I-Front (98) 170 Rev. 5].
2. Se recomandă părților semnatare să detașeze fără întârziere ofițeri de legătură în locurile pe care le aleg dintre cele incluse în lista din Doc. SCH/I-Front (99) 9 Rev. 3 și, după caz, să încheie acordurile bilaterale care mai sunt necesare. Prezenta listă orientativă nu are caracter obligatoriu și este actualizată în conformitate cu evoluția situației.

Luxemburg, 28 aprilie 1999.

Președintele

C. H. SCHAPPER

SCH/I-Front (98)170 Rev. 5

DETAȘAREA RECIPROCĂ A OFIȚERILOR DE LEGĂTURĂ PENTRU ACORDAREA DE CONSULTANȚĂ ȘI ASISTENȚĂ ÎN ÎNDEPLINIREA SARCINILOR PRIVIND SECURIZAREA ȘI CONTROLUL FRONTIERELOR EXTERNE

La reuniunea din 16 septembrie 1998, Comitetul executiv adoptă Declarația SCH/Com-ex (98) decl. 2 Rev. 2 prin care grupului central i se încredințează sarcina de a verifica dacă activitățile de consultanță și asistență întreprinse de către angajații uneia dintre părțile contractante cu ocazia efectuării controalelor la frontierele externe ale celeilalte părți contractante sunt de natură să amelioreze securitatea frontierelor.

După discutarea în detaliu, în cadrul reuniunii din 28 septembrie 1998, a posibilităților de acordare de consultanță și asistență de către ofițerii de legătură detașați la frontierele externe, subgrupul a hotărât fără rezerve că acest lucru este posibil.

Pentru a executa în întregime mandatul primit din partea Comitetului executiv, prin prezenta subgrupul supune spre aprobare următorul plan de detașare reciprocă a ofițerilor de legătură desemnați să acorde consultanță și asistență în îndeplinirea sarcinilor de securizare și control al frontierelor externe.

I. GENERALITĂȚI:

1.1. **Cadrul juridic**

Detașarea ofițerilor de legătură și activitățile acestora sunt reglementate prin articolul 47 alineatele (1), (2) și (3) din Convenția Schengen, precum și prin articolul 7 a treia teză din Convenția Schengen.

În baza acestor dispoziții, ofițerii de legătură pot fi detașați permanent sau temporar în scopul intensificării și accelerării cooperării dintre părțile contractante. Acest lucru se aplică în mod expres și la asistența reciprocă dintre autoritățile transfrontaliere din zona frontierelor externe.

De asemenea, detașarea la nivel operațional se va întemeia întotdeauna pe acorduri bilaterale încheiate între statele partenere și, dacă este necesar, aceste acorduri pot fi completate cu măsuri specifice convenite între autoritățile administrative din domeniu. În acest sens, statele care fac schimb de ofițeri de legătură pot adopta măsuri bilaterale care fac derogare de la reglementările menționate în cele ce urmează. Cu toate acestea, încheierea de acorduri bilaterale nu împiedică în nici un fel consultările și notificările reciproce.

1.2. **Domenii de intervenție**

Ofițerii de legătură pot fi detașați la unitățile poliției de frontieră care activează la frontierele maritime, terestre și aeroportuare, precum și la unitățile gărzii de coastă. Aceștia oferă consultanță și asistență angajaților permanenți ai unităților de intervenție din statelor Schengen, în activitatea de supraveghere și control la frontierele externe ale spațiului Schengen, atât la cererea acestora cât și prin înțelegere cu autoritatea gazdă și în conformitate cu instrucțiunile pe care le au. În cadrul acestei activități, ofițerii de legătură pot să constate și să strângă probe pentru a stabili prezumții în domeniul imigrării ilegale și criminalității transfrontaliere. Cu toate acestea, ofițerii de legătură nu trebuie să îndeplinească sarcini care țin de suveranitatea statelor. Ofițerii trebuie să fie detașați în principal la punctele de trecere a frontierei și pe liniile de frontieră care au o importanță deosebită din punctul de vedere al imigrării ilegale în spațiul Schengen.

Activitățile ofițerilor de legătură nu trebuie să aducă atingere suveranității statului căruia îi acordă asistență; îndeplinirea sarcinilor ce le revin nu trebuie să aducă atingere legislației interne și normelor administrative ale statului respectiv.

Sarcinile ofițerilor de legătură enumerate mai jos cu titlu de exemplu, sunt executate numai în contextul acordării de consultanță și asistență autorităților statului gazdă care au atribuții în domeniul poliției de frontieră.

În oricare dintre cazuri, sarcinile se aduc la îndeplinire:

— în conformitate cu legislația internă;

— cu respectarea strictă a normelor specifice prevăzute de diversele acorduri bilaterale care, dacă este necesar, pot fi completate prin măsuri mai specifice;

și

— în înțelegere cu autoritățile statului gazdă și în conformitate cu instrucțiunile date de acestea.

Aceste sarcini pot include:

Schimbul de informații

— strângerea periodică de informații și schimbul de informații cu privire la cazuri specifice;

— stabilirea de legături între autoritățile competente, în special în temeiul articolelor 39 și 46 din Convenția Schengen;

— informarea autorităților din statul gazdă pe probleme care se referă la intrarea și ieșirea de pe teritoriu în raport cu statul de origine al ofițerilor detașați.

Acordarea de consultanță și asistență ofițerilor din statul gazdă

— consultanță și asistență acordate ofițerilor statului gazdă pentru:

  — intervievarea călătorilor și

  — verificarea autenticității documentelor eliberate de statul de origine al ofițerilor detașați

— consultanță și asistență acordate ofițerilor din statul gazdă în desfășurarea activităților de consemnare ale poliției de frontieră, cum ar fi:

  — întocmirea rapoartelor;

  — înregistrarea declarațiilor;

  — derularea interviurilor;

  — întocmirea statisticilor;

— consultanță și asistență acordate ofițerilor din statul gazdă pentru:

  — evaluarea documentelor despre care ofițerii de legătură au cunoștință;

  — planificarea măsurilor de supraveghere a frontierei;

  — evaluarea intervențiilor poliției de frontieră;

— consultanță și asistență acordate ofițerilor din statul gazdă pentru actualizarea raportului privind situația la frontieră;

— însoțirea ofițerilor statului gazdă care efectuează operațiuni de patrulă la frontieră.

De asemenea, la punctele de frontieră aeroportuare și maritime pot fi executate și următoarele sarcini:

— acordarea de consultanță/furnizarea de informații autorităților în vederea luării măsurilor de repatriere de către statul de origine al ofițerilor detașați, ținându-se seama de acordurile de readmisie în vigoare;

— acordarea de consultanță persoanelor de contact ale călătorilor sau transportatorilor din statul de origine al ofițerilor de legătură detașați.

1.3. **Profilul ofițerilor de legătură**

Ofițerii care urmează să fie detașați trebuie să corespundă atât profesional, cât și din punctul de vedere al caracteristicilor personale, unor eventuale misiuni pe termen-lung în afara țării. Experiența în domeniul transfrontalier este obligatorie. Dacă este posibil, ofițerii de legătură trebuie să cunoască aprofundat limba vorbită în țara gazdă și să stăpânească cel puțin limba de lucru utilizată în zona unde urmează să fie detașați.

În principiu, se vor detașa cu prioritate ofițerii cu o înaltă calificare profesională.

1.4. **Logistica**

Statul gazdă oferă sprijin logistic statului care detașează ofițeri de legătură, cu respectarea suveranității ambelor state și în conformitate cu acordurile bilaterale în domeniu.

— în cazul în care situația locală permite acest lucru, autoritatea gazdă trebuie să le asigure ofițerilor de legătură un birou propriu sau cel puțin le dea posibilitatea de a împărți un birou cu alte persoane. Ofițerul de legătură trebuie să aibă acces la toate dotările logistice de care dispune autoritatea gazdă;

— cazarea ofițerului de legătură se plătește de către statul care îl detașează. Statul gazdă trebuie să acorde sprijin în obținerea cazării;

— autoritatea oficială a ofițerilor de legătură în statul gazdă (ambasada sau ministerul/autoritățile statului care efectuează detașarea) este stabilită în acordurile bilaterale;

— asistență medicală:

Statul care detașează ofițeri de legătură se asigură că aceștia beneficiază de asigurare medicală suficientă în statul gazdă în caz de îmbolnăvire. Dacă este necesar, se vor lua măsuri suplimentare.

2. LOCAȚIILE DE DETAȘARE

Selectarea locațiilor recomandate statelor Schengen pentru detașarea ofițerilor de legătură este stabilită separat de către subgrupul pe probleme de frontieră. Această listă orientativă nu are caracter obligatoriu și va fi actualizată în funcție de evoluția situației.

3. EVALUARE – CONTINUITATE

După caz, statele Schengen vor face schimb de experiență în cadrul subgrupului pe probleme de frontieră cu privire la detașarea ofițerilor de legătură ([1]).

([1]) După integrarea statelor Schengen în Uniunea Europeană, activitatea sub-grupului pe probleme de frontieră va continua în cadrul structurii Consiliului cu competențe pe în chestiuni privind frontierele externe.

SCH/I-Front (99)9 Rev. 3

(Detașarea reciprocă a ofițerilor de legătură pentru a acorda consultanță și asistență în îndeplinirea sarcinilor legate de securizarea și controlul frontierelor externe)

Lista orientativă a locațiilor recomandate actualmente statelor Schengen pentru detașarea ofițerilor de legătură

Mai jos este redată lista cu locațiile pe care subgrupul pe probleme de frontieră le recomandă actualmente statelor Schengen pentru detașarea de ofițeri de legătură.

Această listă orientativă nu are în nici un fel caracter obligatoriu și va fi actualizată de către subgrupul pe probleme de frontieră în conformitate cu evoluția situației [1].

1. Belgia

   — Bruxelles (aeroportul Zaventem)

2. Germania

   — aeroportul din Frankfurt pe Main

   — München (aeroportul Franz Joseph Strauss)

   — Frankfurt pe Oder (frontiera terestră cu Polonia)

   — Ludwigsdorf (frontiera terestră cu Polonia)

   — Zinnwald (frontiera terestră cu Republica Cehă)

   — Waidhaus (frontiera terestră cu Republica Cehă)

   — Hamburg (port)

3. Franța

   — Marsilia (port)

   — Paris (aeroportul Charles de Gaulle)

4. Grecia

   — Atena (aeroport)

   — Salonic (aeroport)

   — Kakabia (frontiera terestră cu Albania)

   — Kastanies (frontiera terestră cu Turcia)

   — Samos

   — Corfu

[1] După integrarea statelor Schengen în Uniunea Europeană, activitatea sub-grupului pe probleme de frontieră va continua în cadrul structurii Consiliului cu competențe pe în chestiuni privind frontierele externe.

5. Italia

— Roma – Fiumicino (aeroport)

— Brindisi (frontieră maritimă)

— Trapani

— Trieste (frontieră terestră cu Slovenia)

— Milano (aeroportul Malpensa)

6. Țările de Jos

— Amsterdam (aeroportul Schiphol)

7. Austria

— Viena – Schwechat (aeroport)

— autostrada Nickelsdorf (frontieră terestră cu Ungaria)

— Spielfeld (frontieră terestră cu Slovenia)

— Berg (frontieră terestră cu Slovacia)

— Drasenhofen (frontieră terestră cu Republica Cehă)

8. Spania

— Algeciras (port)

— Madrid (aeroportul Barajas)